

[Handelsministeren.]

væsentligt ringere stillet i konkurrencen med udenlandske skibe, vil man løbe en fare for, at sådanne skibe kommer til at sejle under fremmed flag. Det forekommer mig at være en ganske nærliggende tanke, at der vil være en fare, om ikke just specielt for dette skib så for andre tilsvarende skibe, for så vidt vi opretholder regler, der er væsentlig anderledes end dem, der findes i vore nabolande.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1307, fremsættelsen i tidenden sp. 1389).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aage Knudsen: Det foreliggende forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v. kan ikke give mig anledning til ret mange bemærkninger, idet et lovforslag af lignende indhold første gang blev fremsat her i tinget i 1923 og derefter år efter år er blevet fremsat og vedtaget.

Lovforslaget bemyndiger ministeren for offentlige arbejder til henholdsvis på statsbanernes og post- og telegrafvæsenets vegne at erhverve — eventuelt ved ekspropriation efter reglerne i forordning af 5. marts 1845 — de arealer m. v., som vil være nødvendige til udvidelse af statsbanernes og post- og telegrafvæsenets bygninger, sporanlæg og ledningsnet, dog alt kun for så vidt der til disse arbejder gives bevilling på finansloven eller tillægsbevillingsloven for 1959-60. Ligeledes bemyndiger lovforslaget ministeren til på de koncessionerede telefonselskabers vegne at erhverve, eventuelt ved ekspropriation, de arealer, som er nødvendige til oprettelse af telefoncentraler eller til udvidelse af de koncessionerede telefonselskabers ledningsnet, selvfølgelig for selskabernes regning. Og endelig giver lovforslaget bemyndigelse til, at de dokumenter, der er nødvendige i anledning af erhvervel-

serne, skal udstedes uden afgifter til det offentlige.

På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Peter Larsen: Venstre kan anbefale det foreliggende lovforslag.

Jeg vil imidlertid gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede minister for offentlige arbejder, hvordan det går med ekspropriationskommissionens arbejde. Jeg må her indskyde, at når jeg tænker på de mange gange, spørgsmålet har været rejst, uden at vi har fået et svar, der har været fyldestgørende — man har kun meddelt, at man arbejdede med sagen og var ved at komme igennem med den — så venter jeg heller ikke i år et fyldestgørende svar. Men jeg synes, det er et område — og det er navnlig det, jeg vil pege på — hvor det tilsyneladende er muligt at komme helt til bunds, hvorfor man burde lægge et ekstra pres på arbejdet med sagen uanset de vanskeligheder og besværligheder, der måtte være forbundet dermed. Det kan ikke være rimeligt, at man på disse områder fortsat skal arbejde efter de gamle regler. Det må med de erfaringer, man har gjort, og den viden, man er i besiddelse af i dag, være muligt at formulere regler, der svarer til vor tids krav, således at disse ekspropriationsforretninger kan finde sted under mere betryggende former.

Jeg vil derfor spørge, om den højtærede minister kan oplyse noget om, hvornår vi kan forvente at ekspropriationskommissionen bliver færdig med sit arbejde.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg skal ganske kort på mit partis vegne anbefale det årligt tilbagevendende lovforslag til vedtagelse her i tinget.

Jeg kunne blot fristes til at spørge den højtærede minister, om man muligt inden anden behandling ville overveje, om denne rentesats på 4 pct., som blev fastsat i 1845, ikke burde bringes lidt mere i overensstemmelse med nutidens rentesatser. Nu er det ikke noget, der strækker sig over lange intervaller, men det kan ikke nægtes, at når folk ude ved forretningerne spørger, hvor høj renten er, og man så svarer, at